

CAO News

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Svazek 1, číslo 3

Říjen 1999

Na úvod

CAO News

Jiří Chára
CAO Děčín

Konec prázdnin a začátek nového školního roku přinesl tradičně mnoho zajímavých akcí. Jako bychom se všichni snažili v závěru roku dohnat co se dá.

A tak se cestovalo, lezlo po skalách doma i za hranicemi, jezdilo se na kolech a surfech, zkoumaly se hluboké jeskyně.

Tak to má být. A letošní začátek podzimu se vydařil na jedničku i co se počasí týče a nešetřil slunečnými dny.

Třetí číslo CAO News vychází tentokrát rozšířené na 6 stránek.

Co nového v oddíle

Info z činnosti CAO Děčín

Jiří Chára
CAO Děčín

Od minulého měsíce byly schůzky přemístěny do restaurace KLUB PŘÁTEL HOR. Po dlouhé době se nás na schůzi sešlo nečekaně mnoho. Vyhodnotily se akce z minulého měsíce a proběhly informace o tom, co nás ještě letos čeká.

Předně Podzimní lezení na Božni, další cyklistické a horolezecké akce (Kromě pravidelných úterků to bude Celá Bělá za jeden den, cyklistická časovka na 100 km, Podzimní vyjížďka po hřebenu Krušných hor, Horolezecký orienták aj.).

Byly dokončeny práce na scénáři pro náš film (scénář je hotov, několik paré již bylo předáno ke studiu účinkujícím), do konce října by mělo začít natáčení. Proběhly informace o nových průvodcích (Dubské skály jsou již v prodeji za 185,- Kč, Nepískovcové skály jsou před dokončením. Pokud máte neodevzdané protokoly o prvovýstupech, urychleně odevzdat!!!) a padly i návrhy na hlavní akci CAO v roce 2000 (Zatím Eiger a Dolomity).

Byly vypsané kategorie pro nominaci na nejlepší výkony v letošním roce.

Jsou to (v závorce jsou uvedeny již předložené výkony):

- Výstupy v horách (Rif.Carrel 3835 m - Horák, Chára, Kudrnáč, Štěpán, Uher, Vaishar, Lienzké Dolomity, Roter Turm, SO kante VI A2 - Štěpán, Horák a Chára, Uher)
- Nejtěžší cesta pískovec (Jan Horák - Xa)
- Nejtěžší cesta nepískovcová
- Počet vylezených cest
- Ujeté km na kole
- Nejlepší výkon na kole (Hocyboy, Skandinávie, Podzimní dýchánek, 24 hodinovka)
- Bejkárna roku (Sestup do 1 km hluboké jeskyně Hedvika, 24 hodinovka, Celý Rájec za jeden den)
- Mr. Bean oddílu

Do konce roku je ještě možno rozšířit kategorie o další. Dosažené výsledky je potřeba odevzdat nejpozději do poloviny ledna. Výsledky budou vyhlášeny na únorové schůzi CAO.

Obsah tohoto čísla

- 1 Na úvod
- 1 Co nového v oddíle
- 2 Skotsko 1999
- 3 Müglitztal
- 3 Šušká se...
- 3 Podzimní dýchánek
- 4 Rubrika Výročí
- 4 Murphyho zákony
- 4 Zlatý důl
- 4 Střípky
- 5 ITALY 1999
- 5 Bleikogelhöhle 99
- 6 Čeká nás...
- 6 Upozornění

Skotsko 1999

Hory a pamětihodnosti Skotska a Anglie.

Zdeněk Vaishar
CAO Děčín

Od 1. do 18.7. jsem spolu s mladou nadějnou horolezkyní A.V. a dalšími asi 35 účastníky pobýval na zájezdu s C.K. Kudrna Brno, který se jmenoval **Hory a pamětihodnosti Skotska a Anglie**.

V rámci nabídky této C.K. se jednalo o méně náročnou akci, kterou v pohodě zvládne každý průměrně zdatný účastník. Nejobtížnějším výkonem bylo vydržet zejména dlouhý přesun do Británie a zpět autobusem Karosa. Zájezd stál 14 tis. Kč na osobu s polopenzí, ještě jsme si vzali asi 100 liber na osobu - především na vstupné. Snídaně a večeře připravovali spolujedoucí kuchaři v improvizované polní kuchyni až na výjimky s výbornými výsledky. Spalo se ve vlastních stanech buď v kempech nebo ve volné přírodě (což je ve Skotsku mimo privátní pozemky povoleno).

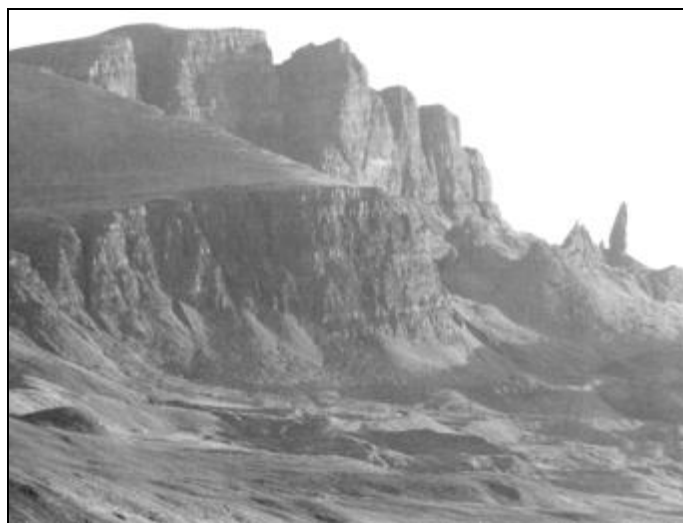
Stac Pollaidh

Cestou tam jsme se v Anglii zastavili pouze v **Canterbury** a **Yorku** na prohlídku města (zejména katedrál) a pak už jsme byli ve Skotsku. Pět dní jsme cestovali podél západního pobřeží na sever. Potkali jsme hodně vody - kromě moře také **Loch Lomond**, **Loch Venachar**, **Loch Ness**, **Loch Duich**, **Loch Assynt** a mnoho dalších Lochů, hodně starých měst a hradů - hlavně **Stirling**, bývalé srdce Skotska, **Urquhart Castle**, **Eilean Donan Castle**, **Ardvreck Castle** a jiné a další. Ale Skotsku kromě jezer, starých památek a dudáků dominují hory - především **Highlands** - skotská Vysočina. Vystoupili jsme na nejvyšší vrchol Británie **Ben Nevis**, který je vysoký "jen" 1344 m, ale je třeba si uvědomit, že na túry se nastupuje většinou od moře nebo od hladiny jezer, které jsou v minimální výšce nad mořem. Romantiku výstupů ještě umocňuje specifické ostrovní počasí.

Když už jsme u počasí, přestože severní pobřeží Skotska leží na 58°40' s.š., je zde poměrně teplo díky Golskému proudu. Na západním pobřeží je v zimě průměrná teplota asi +7°C. Na severu bylo světlo skoro až do půlnoci. Je zde téměř pořád zataženo a když přes

mraky prosvítá slunko, kreslí na kopcích a jezerech nádherné barevné stíny. Příroda není zaneřáděná svinstvem, pouze ovčím trusem. Ovcí je tu asi daleko víc než lidí - hustota obyvatelstva je ve Skotsku zhruba poloviční než u nás.

Takže zpět k horám. Severní strana **Ben Nevisu** je velmi známá horolezecká oblast, ovšem nedovedu si to dost dobře představit, protože je téměř permanentně v mlze. I v červenci přes malou nadmořskou výšku byl nahoře sníh. Nejhezčí ale podle mne jsou skály na ostrově **Sky**.

The Old Man of Storr

Nádherná mi připadala oblast okolo **The Old Man of Storr** a **Quiraing**. Jsou zde ještě dvě další známé oblasti, **Cuillin Hills** a **MacLeod's Tables**, ale tam nás průvodci nevzali, údajně pro hodně větší náročnost výstupů. Vyšlápli jsme i na velmi krásnou horu **Stac Pollaidh** v severozápadní **Highlands**. Ze všech kopců jsou krásné rozhledy na fantastickou krajinu (pokud je vůbec něco vidět - ale my jsme měli na počasí štěstí).

Na severním pobřeží jsme strávili dva dny, většinou u skalnatého pobřeží s množstvím běžného i vzácného ptactva a jeli jsme se podívat lodí na Orkneje. Zde je k vidění především známá zátoka **Scapa Flow** s potopenou německou flotilou, hlavní město **Kirkwall** a prehistorické kamenné kruhy v **Brodgaru**.

Pak už jsme další čtyři dny jeli na jih po východním pobřeží. K vidění byly ještě další kopce, byli jsme např. na hoře **Lochnagar** (1155 m) tyčící se nad jezerem **Loch Muick** v **Grampian Mountains**, nebo na **Helvellynu** v **Lake District**, to už je v severní Anglii. Ještě předtím jsme byli celý den v **Edinburghu**, nelze též nezpomenout na návštěvu klasickou, a to palírný whisky v **Glenfiddich**.

V Anglii jsme pak zastavovali např. u Hadriánovy zdi, ve **Strafordu** a samozřejmě v **Londýně**, kde jsme sice

byli celý den, ale to je čas jen na rychlé a letmé proběhnutí.

Takže závěrem. **Kdo nebyl, vřele doporučuji.**

Ale na dotaz, zda bych sem navrhol uspořádat např. v příštím roce hlavní akci CAO, nemůžu jednoznačně odpovědět. Na jedné straně jsou zde nádherné skály a kopce, je to zde perfektní i na kola - úzké dopravou málo zatížené silničky, krásná příroda. Na druhé straně je to hrozně daleko (za 18 dní jsme najeli 6325 km), je nestálé počasí a zejména na severu příšerná hejna malých bodavých mušek. Jen zastavíš, jsou jich kolem tebe v mžiku tisíce. Bez stanu s moskytiérou je to sebevražda. Kdyby to bylo o takových dva tisíce kiláků blíž, jezdil bych tam každý rok.

Müglitztal

Lezecká oblast v údolí řeky Müglitz.

Jiří Chára
CAO Děčín

Neděle 3. října 1999, 6.00 hodin ráno. Sídliště v Bynově je potměšilé a tiché - většina lidí ještě dospává po jistě hlubokých uměleckých zážitcích ze shlédnutých sobotních televizních pořadů na Nově. Na nebi září hvězdy a jen malounko ukousnutý koláč měsíce. Klid rušíme jen my. Nakládáme bagáž do vozu a odjíždíme za dalším malým dobrodružstvím v osvědčené čtveřici – Jan Horáček Horák, Petr Štěpán, Jaroslav Uher a já.

Za pár minut jsme v Povrlech u Karla Běliny. Ten nám dává podrobné pokyny na cestu do pro nás nové lezecké oblasti na JV Německa **Müglitztal**.

Z Povrůl jedeme přes kopečky do Kniníc a pokračujeme přes hraniční přechod **Petrovice/Bahratal** na **Bad Gottleuba, Liebstadt** až do **Schlottwitz**. Zde parkujeme u viaduktu jen kousek od prvních skal.

Před osmou hodinou již zdoláváme první metry na rulovém masivu **Rübenstein**. Cesty jsou dobře odjištěné nýty, borháky a Karlovými kruhy a většina cest umožňuje použití vklíněnců a ve spárách i friendů. Střídáme se ve vyvádění. Začínáme na šestkách, lezeme nějaké sedmy a Horáček zkouší cestu Sommer Killer IXC na **Heidenauer Turm**.

V poledne přijíždí velká squadra lezců z Německa a Dynamo Žežic pod vedením samotného Karla Běliny. Hned je ve skalách živo a ke slovu přichází i mechanizace – akumulátorové vrtačky...

Bohužel také začíná pršet a to tak, že dost. Jak ale správně podotýká Petr „*v horách taky prší a musíš cestu dolézt nebo alespoň sestoupit. A pokud možno bezpečně!*“. Tak pravil a proti tomu není co namítat. Lezeme tedy v dešti.

Na **Heidenauer Turm** dáváme pěknou, mírně převislou spáru Talweg a Direkt Talweg a pak přejíždíme na obhlídku dalších skal. Jedeme hustým deštěm na Jih podél říčky **Müglitz**, která v Heidenau ústí do Labe. Silnice se proplétá s tratí nehlubokým stejnojmenným údolím. Projíždíme městečko **Glashütte** a **Bärenstein**.

Zde jsou další skály a podle průvodce by měly být „*hvězdičkové*“.

Opět jen kousek od auta se nachází první z nich – **Mädelrolle**. Mokrý rula *kupodivu* trochu klouže, přesto přelézáme další dvě cesty, pro dnešek poslední (VI a VII B). Už jen jako turisté procházíme okolo dalších skal, z vyhlídky obdivujeme hrad Bärenstein na druhé straně údolí, a pak sestupujeme.

V údolí o Jardu, který šel napřed, projeví neskrývaný zájem policajti, kteří právě projížděli kolem. Co je však na mírumilovně vyhlížejícím Jardovi v modré teplákové soupravě, mokré a špinavé ze skal, s baťohem přes rameno, tak zaujalo, těžko říci. A co jim táhlo hlavou, když jim Jarda suše odpověděl, že si byl v tomto dešti jen tak trochu zalézt, to bych nerad byl jen odhadoval...

ŠUŠKÁ SE...

- Že prý bude konec Světa.

PODZIMNÍ DÝCHÁNEK

Cyklistický závod HO Varnsdorf.

Jiří Chára
CAO Děčín

Petr Kočka z Horolezeckého oddílu Varnsdorf (?) uspořádal 2. října 1999 v Srbské Kamenici možná už naposled akci na horských kolech s poetickým názvem „**Podzimní dýchánek**“. Naposled proto, že větší část dýchánku vede po zamýšleném národním parku.

Trasa závodu o celkové délce 44,1 km je vedena po polních cestách (75%) i po asfaltkách (25%) nádhernou krajinou Českosaského Švýcarska. Po cestě je rozmístěno 6 kontrol a 10 testů obratnosti a síly. Start i cíl závodu je u Zelené hospody v Srbské Kamenici. Vede kolem Růžovského vrchu, vrací se do Srbské Kamenice, stáčí se na západ a směřuje přes Olešku kolem Stražiště Svinským dolem do Všemil, pokračuje přes Větrný vrch do Jetřichovic a přes Dolský mlýn a Kamenickou stráň se vrací zpět do Srbské Kamenice. Testy obratnosti a síly většinou tvoří těžší výjezdy nebo sjezdy a je možno je trénovat nebo vícekrát zkoušet, popřípadě je nesplnit.

Výborně si vedl Petr Štěpán a hned od startu se střídal na špici s jedním jezdcem a nakonec skončil na skvělém druhém místě s časem 3.48 hod. (Pouhé 2 min. za prvním.) Za CAO Děčín jeli pouze Zdeněk Vaishar a já. Dojeli jsme ve shodném čase 5.30 hod., když jsme závod pojali spíše jako seznamovací a nepohrdli jsme nabízeným občerstvením v míjených osvěžovnách (včetně večeře v Jetřískách..).

Mile nás potěšilo, že každý, kdo závod dokončil, obdržel diplom a pěkný nástěnný kalendář 2000.

Pánové, moc díky, bylo to fajn...

VÝROČÍ

- Významného životního jubilea 18 ti let se 4. října dožívá Jan Horáček Horák z Bynova. Řekl bych, že k tomu se toho nedá moc dodat. Takže Honzo - **FURT TO HRN...**

Jan Horáček Horák

- V září oslavil netradičně formou SURVIVALU čtyřicítka filosof, dobrodruh a horolezec Jan Červenáček Šlechta z HO Alpin IV Praha. Všechno nejlepší, Červe!
- 12. září oslavil narozeniny také horolezec z Labské Stráně, kamarád Petr Štěpán. Moc gratulujeme!
- Ve stejném měsíci oslavil narozeniny horolezec ze sousedního Německa Johannes Munde, který má několik prvovýstupů (a prvopřeskoků!) i v našich oblastech. Gratulujeme!

APLIKACE MURPHYHO ZÁKONŮ NA HOROLEZECTVÍ.

- Neodkladné nutkání jít na velkou stranu přichází právě ve chvíli, kdy jsi na sebe navěsil poslední expresku, zapnul sedací úvazek a pracně se navázal na lano.
- Navážeš-li se na lano z důvodu zácpy, nutkání se nedostaví.
- Vycvaknout sedačku od kruhu zapomeneš jen tehdy, je-li odlez od něj skutečně komplikovaný.
- Vylezeš-li sólo na věž s lanem na zádech, nebude nahoře slaňovací kruh.
- Počet uzlů na zamotaném laně je nepřímě úměrný kvalitě štanďu, na kterém jistíš.

MURPHYHO MALÁ HOROLEZECKÁ METEOROLOGIE

- Krásné a trvalé počasí na horách přichází pouze pokud na túru táhneš nebesky těžký kletr, plný teplého oblečení.
- Po špatném počasí přichází počasí ještě horší.
- Sněžit přestane v okamžiku, kdy sestoupíš do doliny.

Zlatý důl

Neobvyklý horolezecký výstup.

Jiří Chára
CAO Děčín

Máte chuť na pěkný horský výstup jen pár kilometrů od Děčína? Žádný problém. Stačí si vyzkoušet cestu **Zlatý důl** na **Kozí vrch** nedaleko **Mojžíře** u Ústí nad Labem. Bude vás čekat dlouhý nástup zarostlým svahem a strmým suťovým polem k prvnímu stanovišti, více jak 100 metrů lezení o obtížnosti **V** lámavým kuloárem přes 15 borháků a ještě další cesta po „previsnutých trávnicích“ na samotný vrchol kopce.

Sestup je možný buďto sláněním stejnou cestou, dobrodružným sestupem kuloárem vpravo od výstupového, anebo po částečně značené turistické cestě, která obchází Kozí vrch po západním úbočí (nejlepší).

Dne 15.9.1999 si zde zařadili Petr Štěpán – Jaroslav Uher a Jiří Houba Chára – Jan Josef Palivec. Celkově šlo o teprve 20. a 21. výstup vůbec.

STRÍPKY

HYACINT 100 X JINAK....

POVRLY
ZÁŘÍ 1999

Karel Bělina nedávno okusil nejnovější kulinařský výkřik: „**Hyacint a la česnek**“. Jedná se prý o nevídanou pochoutku, avšak ten, kdo se jí chystá ochutnat, musí počítat s tím, že má na lidský organismus stejné účinky, jako obávaný indiánský jed kurare.

To bylo takhle: Za sedmero horami a za sedmero řekami žil byl v Povrlech horolezec Karel. Jednou v podvečer dostal po práci přeukrutánský hlad a tu jeho zrak spočinul na lákavě vyhlížejících paličkách česneku, které ležely dočista opuštěné na ledničce. I neváhal Karel, ukrojil sobě skývu chleba, kus sýra a k tomu navrch pár stroužků toho trochu divně rostlého česneku s trochu divnou chutí.

Po chutné večeři se jal odpočívat když v tom... Jako blesk z čistého nebe, začaly se Karlovy vnitřnosti divně kroutit a všelijak bolestivě stahovat. Během chvílky byl pak obsah žaludku v záchodové míse ale tělu to bylo stále málo a ještě několik hodin musel Karel těžce bojovat s bolestmi a zimnicí. Inu nic není zadarmo.

Při pohledu na nebohého horolezce se zželelo srdce jeho ženy Fróny tak, že ani moc nehubovala, že jí snědl cibulky hyacintů připravených na zazimování...

A tento příběh je pravdivý, neboť mi ho vyprávěl tý texis Karel....

-kb,jch-

CYKLOSTEZKA PRAHA - VÍDEŇ

LOUNY
LÉTO 1999

V létě se zúčastnil pěkné akce na kolech Milan Drásta. Během několika dní zdolali trasu Praha – Vídeň (asi 315 km). Na cestě

je doprovázelo doprovodné vozidlo, denní etapy měřily kolem 80 km. K pěkným zážitkům přispělo slunečné počasí.

-md,jch-

MISURINA OPĚT NA KOLECH

DĚČÍN
ZÁŘÍ 1999

Krátký ale lákavý cyklistický zájezd zorganizoval na první týden v září Ivo Jeřábek. Přesně po dvou letech se kluci vrátili do Dolomit. Kampovali v Misurině a kromě vyjížděk do okolí zdolali i známou Hochalpenstrasse přes pohoří Vysokých Taur.

-ij, jch-

NOVÝ CD-R PRÁVĚ VYCHÁZÍ

DĚČÍN
ŘÍJEN 1999

V těchto dnech vychází dlouho očekávaný CD-R CAO Climbing II, mapující aktivity lezců z horolezeckého oddílu CAO Děčín. V tradičně dobré kvalitě můžete tentokrát získat 750 MB fotografií z Matterhornu, Nového Zélandu, Indonésie, Dolomit, Austrálie, Mont Aiguile, Egypta, Glockneru a mnoha dalších míst Světa i z domova. Hlavní dík patří Jirkovi Kudrnáčovi.

-jk,jch-

EMSYNKA NEKOUŠE

BOŘEŇ
9. ŘÍJNA 1999

Druhý říjnový víkend se po delší odmlce opět lezlo a tábořilo na Bořni. Na tábořišti se sešli Jan Horáček Horák, Jiří Kudrna Kudrnáč, Petr Štěpán, Jaroslav Uher a Jiří Houba Chára. Kromě asi desítky výstupů převážně V-VI, zde vytvořili i novou cestu na Dračí hřbet v jižním sektoru. Autory jsou Jiří Chára, Jiří Kudrnáč a Jan Horák. Cesta se jmenuje **Emsynka**...

-jch-

ITALY 1999

Aneb zlý sen horolezce...

Jan Horáček Horák
CAO Děčín

Na konci druháku nám ve škole řekli, že si máme vybrat, kam chceme jet na sportovní kurz. Navrhoval jsem Tatry, ale vyhrála to Itálie. Rozhodlo se, že se pojedje 10.září – do ROSOLINA MARE.

Vyjeli jsme v pátek okolo šestý večer. Naštěstí jsem si sedl ke své kámošce Věře a tak mi cesta ze začátku celkem rychle ubíhala. Půlku cesty jsme si povídali o tom, jaký to tam bude hrozný a nudný. (Věra je moje dost sportovně založená třidní.)

Do Rosolína jsme přijeli v sobotu okolo 10 hodiny. Ubytovali jsme se celkem v pohodě-teda až na to, že jsem vyfasoval apartmá s tělocvikářem, kterej je pěkněj sviňák. Po ubytování jsme měli volno.

Další dny vypadaly zhruba takhle: v 7:30 budíček a hned na pláž běhat (40 minut), pak zpátky, najíst, vyčistit zuby atd. Do 10 hod. bylo volno. Pak se šlo na pláž, kde se plavalo (moře bylo mělké a špinavé) opalovalo a posilovalo. To posilování bylo dost směšný-nějaký kliky, šťouchance, sedy-lehy a protahování. Ve 12 se šlo na oběd. Ten trval do 14 –15 hod. (ti

aktivní šli ve 14) V 17 hod jsme šli zase na jídlo. No prostě nuda.

Taky jsme se byly podívat v Benátkách. (leží asi 60km od Rosolína)Ještě než jsem vešel do města, zastavili mě policajti. Začali něco povídat, ale bohužel jsem jim nerozuměl. Po chvíli mi došlo, že jim vadí, že jdu bez trička. Ono taky bylo vedro k chcípnutí. Město je to fakt hezký, ale těch lidí- no hrůza. Překvapilo mě, že je tam tak málo kanálů. Myslel jsem si, že jich tam bude mnohem víc. Když se to veme kolem a kolem, tak se dá říct, že tenhle výlet celkem ušel.

Dva dny, který nám zbývaly do konce kursu jsme prožili stejně tak, jako ty předešlý.

V sobotu 18.9. jsme jeli domů. To už jsem nesesedl s Věrou, ale s jednou takovou hnusnou holkou od nás ze třídy. Dlouho jsem to s ní nevydržel. Přesedl jsem si k jiný a hned to bylo lepší. Domů jsme přijeli v 5 hod. ráno.

V souhrnu:

KDO:	já
S KÝM:	SPŠSaD
KDY:	10.-19.9.1999
KDE:	Rosolino Mare
NA MTB:	je tam samá rovina
NA LEZENÍ:	žádný skály
MOŘE:	špinavý

DOPORUČUJI: NEJEZDIT !!!

Bleikogelhöhle 99

Sestup do jedné z nejhlubších jeskyní světa....

Petr Horák
CAO Děčín

Ve dnech 20. – 28.8.1999 uspořádali členové SZS 2 Pizeň a další příznivci expedici do Rakouska na propast **Beikogelhöhle** v pohoří **Tennengebirge**. Akce původně měla být seznamovací s prohlídkou jeskyně do –450 m, ale několika klučkům selhala akce do Itálie, takže jsme nakonec vytvořili dobrou sestavu na to abychom se pokusili o dno –1021 m.

Z Tlučné u Plzně vyrazíme Transitem a Berlingem v sestavě **J. Andrlé, K. Kocourek, K. Jindra, D. Waldmann, M. Kroha, Z. Kadlec, R. Židlický, P. Horák a R. Volf** v pátek odpoledne. V noci jsme na parkovišti Kar Alm v Abtenau.

Ráno začínáme plnit rance a v tom se z mlžného oparu snese helikoptéra. Pro klid duše se jdeme zeptat na možnost vynášky vzduchem. Asistent pilota se tváří tajemně, ale ti co mu pod stroj váží zavazadla jistou možnost připouští. Nečekáme ani chvíli a přinášíme transportáky. Vrtulník začíná pendlovat na Laufenerhütte s paletami nákladu (pivo, víno, klády...). Protože to vypadá na dlouho, jedna parta se vydává s batohy na šestisetmetrové převýšení. My ostatní pomáháme s uvazováním břemen pod stroj. Čím více se seznamujeme s domorodci běhajícími okolo vrtulníku, tím více přibývá zavazadel na naší hromadě. Zkrátka to všechno dopadne tak, že v autech nezůstává pro plánovanou druhou vynášku vůbec nic a my stoupáme obtěžkáni igelitkou s plechovkáčema na cestu. To vše

nás stálo pouze lahev vodky (a později na chatě ještě 1500 ůS, ale i tak to jde).

Tento transport má však také své nevýhody: u chaty při přípravě materiálu zjistíme že máme místo potřebných 1200 m lan asi 300 m navíc a i jiné zbytečnosti, které by si člověk na záda nedal.

Na chatu přicházíme někdy po obědě a ještě některé kluky s batohem předejdeme. Ti nám docela závidí. Ještě odpoledne jdeme najít vchod do jeskyně aby druhý den mohla akce začít. Podle plánu od našich moravských předchůdců nacházíme vchod ve velmi členitém terénu naprosto přesně. Vchod je nedaleko od turistické cesty na vrchol **Bleikogel** 2412 m. Petr najde ještě chuť jít od chaty ke vchodu ještě jednou a to se dvěma vaky na zádech.

Ráno vyrážíme ke vchodu ve 2120 m všichni a kolem poledne zalézá čtyřčlenná skupina. Kocour, který měl jít také, se zůstává kurýrovat na chatě. U vchodu ještě kluci postaví stan pro případ špatného počasí.

Cesta jeskyní je jasná a tak poklidným tempem nabíráme metry. Úvodní stometrové propasti jsou krásné a na dně druhé z nich chvíli nevíme, jak nejlépe vystrojít. Dolézáme do bivaku -450 m, kde vaříme a ještě strojíme nějaké metry níž, protože jsme chtěli omrknout avizovanou úžinu (asi nejužší na celé cestě) těsně za bivakem. Dochází nám matroš, tak se vracíme nahoru.

Venku již čeká Petr s čajem a ostatní přichází zanedlouho. Do díry zalézají kolem poledne a jejich úkol je „na dno“. To se jim podaří, takže nám mohou druhý den ráno nadšeně líčit obrovitou nejspodnější P 144. Už se na ni také těšíme, tak spěcháme dolů.

Jdeme jen ve třech, protože Dušanovi došel morál při prvním sestupu, když se s ním utrhly mnou vystrojené hodiny a popojel o kus volně. Cestou do bivaku trochu fotíme, ale jde to rychle. Pod bivakem má začít voda, jenže máme štěstí na počasí, takže je skoro sucho.

Dále je P 117 kde však začíná další problém, který je s přestávkami až na dno a sice suťáky v ústí studen. Musíme se tedy na kraji napáskovat všichni a pak zahájit sestup. I tak občas něco kolem prosvítí a tak záleží nejvíce na štěstí. Potíže s kameny také mohou nastat když je více vody a ta je strhává.

Dolní P 144 je skutečně nad očekávání, dosvítit na některé stěny je skutečně nemožné. Na dně propasti již prší docela dost, tak spěcháme do poslední P 11 a pak již po silné vrstvě vyschlého bláta na mělké dno -1011m. **Černý nápis na stěně od krajanů prozrazuje že jsme v cíli**, tak si zde dopřáváme veget. Je zde teplo tak zde vaříme a fotíme.

Výstup je pro mne šok a do tempa se dostávám až ve velké studni. Ta skutečně probudí každého. Kvůli strhávání kamení volíme výstup jednotlivě ze dna k ústí, takže vedro střídá kosa a postup se zpomalí. Přestože jsme cestou pár nýtů přidali, je kotvících míst zde dole málo, není téměř kam spity zatlouct, takže je to tu spíše za přírodu, a s těžkým vakem se trochu vybojím při různých zhoupnutích do strany. V mokřích kaskádách v

-650 může být při průtrži problém s uzavřením profilu, ale nám zde teče nečekaně slabý potůček. Nezlobíme se. Vaky těžknou a my se blížíme k bivaku. Zde na nás mají čekat dva šerpové, ale protože máme proti plánu zpoždění, tak moc nedoufáme, že vydrželi a nakonec jim téměř nemáme co naložit. Za to později od kamarádů venku sklídíme výčitky, protože čekali že vyneseme více.

Teď nás však čeká ještě výstup z bivaku. Chci už zase vidět nebe, tak se dělíme na dvojici a trojici a lezeme odděleně, aby to už bylo za námi. Venku nás opět čeká pěkné počasí takže se můžeme plácnout na karimatky a odpočívat. Loni prý přesně touto dobou sněžilo.

Odpoledne přichází parta na poslední sestup. Jdou si pro vaky do -500m. Z díry vylezou dopoledne a po krátké pauze vše balíme a hurá na chatu zapít úspěch.

Večer jsme asi dost unaveni a podle toho vypadá i oslava. U stolu s námi také sedí plyšový bobr od Poláků, kteří zde letos na chatě oslavili 20 let výzkumů v této oblasti.

Ráno trochu mrholí, ale na cestu pro naši karavanu je to ideální. Cestou do Čech se zastavíme na tradičním místě na pořádnou večeři a v sobotu časně ráno jsme již všichni doma.

Pro následovníky ještě telefonní číslo na Laufenerhütte 0043 676 5602029 pro zamluvení noclehu. Přes sezónu zde může být plno. členové Alpenvereinu mají na chatě slevu a i přednost v ubytování.

ČEKÁ NÁS...

- **Hřeben Krušných hor na MTB** – 16.10.1999. Sraz v 7.00 hod. na hl. nádraží v Děčíně.
- **Horolezecký orient'ák XXV** ročník – 24.10.1999
- **Podzimní lezení na Bořni** 22.-24.10.1999, IX ročník, táboření ve stanech na J straně (horolezecké tábořiště)
- **Celá Bělá** za 1 den 30.10.1999. Horolezecký maratón.
- **Vánoční Homole** – 24.12.1999 dopoledne, Hřensko. Tradiční procházka tichou přírodou s trochou lezení.
- **Vánoční Bořeň** 26. prosince 1999. Jubilejní X. ročník!! Sraz v 7.00 hod. na hl. nádraží v Děčíně.
- 3.11. a 1.12. 1999 **schůze CAO Děčín** (od 18.00 hod. v restauraci Klub přátel hor)
- **Silvestr 1999/2000**

UPOZORNĚNÍ

Od října se změnilo místo konání oddílových schůzek CAO Děčín. Schůze byly přesunuty z restaurace Za větrem do restaurace **KLUB PŘÁTEL HOR!**

Restaurace je na Teplické ulici, směr Bynov, po pravé straně, pod StrojUnionem. Příští schůzka proběhne 3. listopadu 1999.

Těším se na setkání!